

CESARETİ OLAN İKTİDARA YÜRÜR

Aydınlık Dergisi, 29 Nisan 2001

Yıldırım Koç

Türkiye’de emekçi sınıf ve tabakalar tarihlerinin en kapsamlı ve birlikte yoksullaşmasını ve hak gasplarını yaşamaya başladılar. Şimdiye kadar yaşananlar daha başlangıçtır. Sosyalleş(tiril)miş kapitalizmden 19. yüzyılın vahşi kapitalizmine geri dönüşün ne anlama geldiği daha yeterince bile anlaşılamadı. Önümüzdeki aylarda ve yıllarda vahşi kapitalizmin özellikle sömürge ve yarı-sömürgeler için ne anlama geldiği daha iyi kavranacak.

Kamu çalışanlarının yıllardır yaşadıkları sıkıntılar, esnaf ve sanatkarın hızla yoğunlaşan sorunları, köylülüğün perişanlığı daha da artacak. Hızla mülksüzleşen kitleler, aile-içi dayanışmanın da zayıflatıldığı koşullarda, belki yüzyıllardır ilk kez fiili açlıkla karşı karşıya kalacak. Özel sektördeki işçiler çok düşük ücretler ve çok kötü çalışma koşulları ile işsizlik arasında bir tercih yapmaya zorlanacak. Kamu sektörü ise, zorunlu emeklilikle ve özelleştirmeye (taşeronlaşma dahil) bitirilecek. Kamu kesiminde 450 bin dolayındaki işçinin toplu sözleşmesinde hükümetin gösterdiği tutum, bu gelişmelerin de habercisi.

Ne yapmalı?

Cesareti ve kararlılığı olan iktidara yürür. Çözüm siyasaldır. İktidara yürümenin yolu ise demokratik parlamenter demokratik düzenden geçmektedir. İktidara yürüme cesaretini ve kararlılığını gösteremeyenin, geçici önlemlerle sorunları çözme ve hatta erteleme olanağı yoktur. Böylesine bir dönemde yaşıyoruz.

Artık yalnızca mitinglerle, yalnızca küçük yürüyüşlerle, yalnızca küçük eylemlerle sonuç alma devri gerilerde kaldı.

Artık, yalnızca “karşıyım” tavrıyla kitleleri harekete geçirme günleri gerilerde kaldı.

Ulusötesi sermayenin, ABD’nin, AB’nin ve bunların bir aleti olmaktan öteye gidemeyen IMF, Dünya Bankası ve Dünya Ticaret Örgütü’nün ülkemize ve tüm emekçi sınıf ve tabakalara dayattığı programın alternatifini açık bir biçimde ortaya koyup, bunun hayata geçirilebilmesi için siyasal alanda tüm emekçi sınıf ve tabakaları ve ülkemizin bütünlüğünü ve bağımsızlığını ve ulusal egemenliği savunan tüm kesim ve kişileri siyasal alanda biraraya getirmek gerekiyor.

Bu, bugünün şartlarında yapılamazsa, hiçbir zaman yapılamaz. Bu, bugün yapılamazsa, ülkemizin ve emekçi sınıf ve tabakaların hiçbirinin hiçbir önemli sorunu çözümlenemez.

Türkiye’de ilk kez tüm emekçi sınıflar artık bu şekilde yönetilmek istemiyor. Ülkemizin varlığı ve geleceği, emekçi sınıf ve tabakaların bu kez de “iş başa düştü” demesinden geçmektedir. Cesareti ve kararlılığı olan iktidara yürür. Yaşamak istiyorsa, başka da çaresi zaten yoktur.